

Warszawa, 20 stycznia 2012 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Sławomira Kopycińskiego.

(-) Maciej Banaszak; (-) Piotr Paweł Bauć; (-) Robert Biedroń;
(-) Bartłomiej Bodio; (-) Jerzy Borkowski; (-) Artur Bramora; (-) Jan Cedzyński; (-) Piotr Chmielowski; (-) Artur Dębski; (-) Marek Domaracki;
(-) Dariusz Cezar Dziadzio; (-) Wincenty Elsner; (-) Artur Górczyński;
(-) Anna Grodzka; (-) Michał Kabaciński; (-) Adam Kępiński; (-) Henryk Kmieć;
(-) Sławomir Kopyciński; (-) Roman Kotliński; (-) Łukasz Krupa;
(-) Jacek Kwiatkowski; (-) Tomasz Makowski; (-) Małgorzata Marcinkiewicz;
(-) Maciej Mroczek; (-) Jacek Najder; (-) Wanda Nowicka;
(-) Michał Tomasz Pacholski; (-) Wojciech Penkalski; (-) Andrzej Piątek;
(-) Zofia Popiołek; (-) Marek Poznański; (-) Andrzej Rozenek; (-) Adam Rybakowicz;
(-) Armand Kamil Ryfiński; (-) Paweł Sajak; (-) Marek Stolarski; (-) Halina Szymiec-Raczyńska; (-) Maciej Wydrzyński.

**Ustawa z dnia 2012 r.
o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego**

Art. 1

W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. Nr 30, poz. 168; z 1962 r. Nr 33, poz. 156; z 1973 r. Nr 47, poz. 276; z 1975 r. Nr 16, poz. 91; z 1980 r. Nr 4, poz. 8, Nr 27, poz. 111; z 1982 r. Nr 7, poz. 55, Nr 45, poz. 289; z 1983 r. Nr 41, poz. 185; z 1984 r. Nr 34, poz. 183; z 1986 r. Nr 47, poz. 228; z 1987 r. Nr 21, poz. 123, Nr 33, poz. 186; z 1989 r. Nr 20, poz. 107; z 1990 r. Nr 34, poz. 201; z 1991 r. Nr 100, poz. 442, Nr 119, poz. 513; z 1994 r. Nr 122, poz. 593; z 1995 r. Nr 1, poz. 1, Nr 74, poz. 368; z 1996 r. Nr 43, poz. 189, Nr 106, poz. 496; z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 944; z 1998 r. Nr 162, poz. 1126; z 2000 r. Nr 22, poz. 268; z 2001 r. Nr 49, poz. 509; z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387; z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660; z 2004 r. Nr 162, poz. 1692; z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682, Nr 181, poz. 1524; z 2008 r. Nr 229, poz. 1539; z 2009 r. Nr 195, poz. 1501, Nr 216, poz. 1676; z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228, Nr 254, poz. 1700; z 2011 r. Nr 6, poz. 18, Nr 34, poz. 173, Nr 106, poz. 622, Nr 186, poz. 1100) w art. 64 § 2 przyjmuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli podanie nie czyni zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania. Na postanowienie o pozostawieniu podania bez rozpoznania stronie służy zażalenie.”

Art. 2

Ustawa wchodzi w życie po upływie 60 dni od daty ogłoszenia.

Uzasadnienie

Przedmiotem planowanej regulacji jest zmiana treści § 2 artykułu 64 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego poprzez umożliwienie stronom postępowania składania zażalenia na postanowienie o pozostawieniu podania bez rozpoznania.

W chwili obecnej w przypadku, gdy podanie wniesione przez stronę nie czyni zadość innym niż wskazanie adresu wnoszącego wymogom ustalonym w przepisach prawa organ wzywa stronę do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania. Pozostawienie podania bez rozpoznania, nie podlega w chwili obecnej żadnej kontroli instancyjnej ze strony organów wyższego stopnia.

Tym samym ocena, czy w istocie podanie nie czyni zadość wymogom przepisów prawa jest de facto oceną dowolną organu, do którego podanie wpłynęło, nie poddaną żadnej kontroli instancyjnej. Ponadto ze względu na treść art. 124 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego nie ma obowiązku uzasadniania przez organ administracji publicznej odmowy rozpoznania podania.

Rodzi to pole do nadużyć ze strony organów administracji, które wykorzystują przepis art. 64 ust. 2 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego jako pretekst do unikania rozpoznawania podań, zwłaszcza w sprawach pracochłonnych, o charakterze trudnym dowodowo lub z innych względów kłopotliwych dla organu.

Umożliwienie stronie postępowania zaskarżania postanowienia o pozostawieniu podania bez rozpoznania w związku z treścią art. 124 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego spowoduje powstanie po stronie organu administracji obowiązku uzasadniania postanowienia o pozostawieniu podania bez rozpoznania.

Ponadto strony uzyskają możliwość zaskarżania postanowień o pozostawieniu podania bez rozpoznania i domagania się zbadania przez organ wyższego stopnia zasadności żądania od nich usunięcia braków formalnych przez organ wyższego stopnia.

Rozwiązanie to stanowić będzie dodatkowy instrument gwarancyjny w stosunkach obywatela z administracją publiczną, ponadto pozytywnie wpłynie ono na stan przestrzegania przepisów prawa materialnego przez organy administracji publicznej.

Projekt ustawy nie pociągnie za sobą obciążenia budżetu państwa i budżetów samorządu terytorialnego.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 6 lutego 2012 r.

BAS-WAPEiM-203/12

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Sławomir Kopyciński)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2009 r. Nr 5, poz. 47, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje zmianę art. 64 §2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 107, ze zmianami). Zmiana przewiduje prawo strony postępowania do wniesienia zażalenia na postanowienie o pozostawieniu podania bez rozpoznania.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje kwestii, o których mowa w projekcie ustawy.

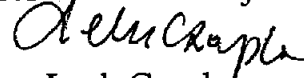
3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Przepisy projektu nie należą do materii regulacji prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 6 lutego 2012 r.

BAS-WAPEiM-204/12

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu – czy
poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania
administracyjnego (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Sławomir
Kopyciński) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje zmianę art. 64 §2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 107, ze zmianami). Zmiana przewiduje prawo strony postępowania do wniesienia zażalenia na postanowienie o pozostawieniu podania bez rozpoznania.

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.**

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 22.02.2012 r.

PG VII G 025-57/12

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 23.02.12

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Joanna Maria Kuczyńska

W nawiązaniu do pisma z dnia 9 lutego 2012 r., nr GMS-WP-173-43/12, dotyczącego *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego*, przekazanego do zaopiniowania przez Prokuratora Generalnego w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię.

Projekt w art. 1 proponuje nowelizację ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), dalej kpa, poprzez nadanie nowego brzmienia art. 64 § 2 kpa, wprowadzającego uprawnienie dla wnoszącego podanie do zaskarżenia pozostawienia bez rozpoznania podania z powodu nieusunięcia w terminie siedmiu dni braków formalnych podania.

Aktualnie obowiązujący przepis art. 64 kpa określa przesłanki, po zaistnieniu których wniesione podanie pozostawia się bez rozpoznania – § 1 - jeżeli w podaniu nie wskazano adresu wnoszącego i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych przez urząd danych, a § 2 – w razie gdy podanie zawiera inne wady, które powinny być usunięte w trybie przewidzianym w tym przepisie, a wnoszący podanie, wezwany do usunięcia braków w terminie siedmiu dni, tego nie uczynił.

Wbrew argumentacji zawartej w uzasadnieniu projektu, zgodnie z cytowanym przepisem, organ ma obowiązek pouczyć wnoszącego podanie, że nieusunięcie braków we wskazanym terminie, spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania, a nadto organ ma obowiązek zawiadomić wnoszącego podanie o pozostawieniu podania bez rozpoznania, a w treści zawiadomienia wykazać zaistnienie przesłanek pozostawienia podania bez rozpoznania. Norma zawarta w art. 64 kpa, zgodnie z ogólnymi zasadami postępowania

administracyjnego, upoważnia właściwy organ administracji państwowej jedynie do pozostawienia podania bez rozpoznania, jeżeli nie czyni ono zadość wymaganiom prawa, a wskazanych braków nie usunięto w wyznaczonym terminie.

Niedokonanie przez organ administracji wezwania wnoszącego podanie do usunięcia braków w terminie siedmiu dni, z pouczeniem, że niedopełnienie tej czynności spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania i wydania decyzji odmawiającej uwzględnienia zgłoszonego w podaniu żądania, stanowi naruszenie przepisu art. 64 § 2 kpa oraz obowiązującej ogólnej zasady informowania, określonej w art. 9 kpa.

W aktualnym stanie prawnym Kodeks postępowania administracyjnego nie określa formy pozostawienia podania bez rozpoznania. W doktrynie, jak i w orzecznictwie przyjmowane są poglądy, że jest to zarówno forma decyzji administracyjnej, jak i jedynie czynność, która nie ma określonej formy procesowej. W praktyce organów administracji publicznej sporadycznie jest stosowana forma postanowienia. Przy braku określenia formy pozostawienia podania bez rozpoznania, trudno jest formułować uprawnienie do zażalenia takiej decyzji. Podkreślić należy, że zgodnie z art. 141 § 1 kpa zażalenie przysługuje na wydane w toku postępowania postanowienia, gdy kodeks tak stanowi.

Wypada zauważyć, że w każdym przypadku, gdy organ pozostawia podanie bez rozpoznania osobie, która zarzuca organowi administracji publicznej naruszenie prawa, polegające na beczynności organu wobec zaniechania wszczęcia postępowania administracyjnego na podstawie wniesionego przez nią podania na tę beczynność przysługuje - na ogólnych zasadach - skarga do sądu administracyjnego. Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.), sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie, a kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg m.in. na beczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadkach wskazanych w tym przepisie.

Mając na uwadze powyższe, wydaje się, że proponowana zmiana, kreująca możliwość zaskarżenia pozostawienia podania bez rozpoznania, jest nieuzasadniona, bowiem w aktualnym porządku prawnym istnieją regulacje, które w sposób dostateczny chronią interesy obywateli i innych podmiotów w tym zakresie.

Zmiana
A. Sorensen
Andrzej Sorensen

PROKURATORIA GENERALNA SKARBU PAŃSTWA

Główny Urząd Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

ul. Hoża 76/78, 00-682 Warszawa
tel.: (+48) 022 3923109; fax: (+48) 022 3923120

www.prokuratoria.gov.pl
e-mail: kancelaria@prokuratoria.gov.pl

KR-51-73/12/ZSP
W/ 6888 /12

Warszawa, dnia 28 lutego 2012 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu **01 03 2012**

**Pan Lech CZAPLA
SZEFE KANCELARII
SEJMU RP**

Szanowny Panie Ministrze

W nawiązaniu do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, przekazanego przy piśmie nr GMS-WP-173-43/12 z dnia 9 lutego 2012 r., w załączeniu uprzejmie przesyłam opinię Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa do tego projektu.

Z uprzejmym pozdrowieniem

PREZES
Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa

dr Marcin Dziurda

PROKURATORIA GENERALNA SKARBU PAŃSTWA

Główny Urząd Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

KR-51-73/12/ZSP

2012.02.27

Opinia do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego

Istota projektowanej nowelizacji Kodeksu postępowania administracyjnego sprowadza się do dwóch kwestii :

- po pierwsze – nadanie rozstrzygnięciu o pozostawieniu podania bez rozpoznania, po uprzednim bezskutecznym wezwaniu do usunięcia braków, rangi postanowienia organu rozstrzygającego, wymagającego uzasadnienia;

- po drugie – przyznanie wnoszącemu podanie prawa złożenia zażalenia na postanowienie o pozostawieniu podania bez rozpoznania, a tym samym poddanie takiego postanowienia kontroli instancyjnej organu wyższego stopnia.

Z uzasadnienia projektu wynika, że zasadniczą argumentacją projektowanej nowelizacji jest wyeliminowanie bezpodstawnego uchylania się organu rozstrzygającego od rozpoznania sprawy poprzez stworzenie możliwości zaskarżenia postanowienia o pozostawieniu podania bez rozpoznania do organu wyższego stopnia, a w konsekwencji do sądu administracyjnego.

W aktualnym stanie prawnym wnoszący podanie może być pisemnie poinformowany o pozostawieniu jego podania bez rozpoznania. Jest on pozbawiony możliwości zaskarżenia zapadłego rozstrzygnięcia do organu wyższego stopnia.

Rozstrzygnięcie o pozostawieniu podania bez rozpoznania jest jednostronną czynnością władczą z zakresu administracji publicznej, zamykającą drogę do rozstrzygnięcia sprawy (vide: wyrok NSA w sprawie II GSK 873/10 z dnia 14 września 2011 r. oraz postanowienie NSA w sprawie II FSK 2624/10 z dnia 2 marca 2011 r.).

Dlatego też wnoszący podanie jest uprawniony do wniesienia skargi do sądu administracyjnego na pozostawienie jego podania bez rozpoznania, jako „czynność z zakresu administracji publicznej dotyczącą uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa”, o której mowa w art. 3 § 2 pkt 4 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (vide: uchwała

składu siedmiu sędziów SN w sprawie III ZP 11/00 z dnia 8 czerwca 2000 r. oraz wyrok NSA w sprawie I GSK 485/07 z dnia 8 kwietnia 2008 r.).

Skoro zatem w aktualnym stanie prawnym jest dopuszczalne poddanie czynności pozostawienia podania bez rozpoznania kontroli sądowno-administracyjnej, to kwestią wydającą się wymagać rozważenia jest poddawanie tej czynności również instancyjnej kontroli organu wyższego stopnia, która z istoty swej będzie musiała poprzedzać kontrolę sądowno-administracyjną, wydłużając tym samym postępowanie administracyjne w konkretnej sprawie.

A handwritten signature in black ink, appearing to be a stylized name, possibly "K. G.", written in a cursive script.

PREZES
NACZELNEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

Warszawa, dnia 27 lutego 2012 r.

BO-60-2/12

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 05.03.2012

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

odpowiadając na Pana pismo z dnia 9 lutego 2012 r., znak GMS-WP-173-43/12, w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczącego zmiany treści § 2 w art. 64, uprzejmie przedstawiam co następuje:

1. Z uzasadnienia poselskiego projektu ustawy wynika, że przedmiotem planowanej regulacji jest umożliwienie stronom postępowania składanie zażalenia na pozostawienie podania bez rozpoznania, ponieważ obecnie czynność ta nie podlega żadnej kontroli instancyjnej ani nawet nie wymaga żadnego uzasadnienia.

Zdaniem projektodawców sytuacja ta rodzi pole do nadużyć ze strony organów administracji, które wykorzystują art. 64 § 2 jako pretekst do unikania rozpoznania podań, zwłaszcza w sprawach pracochłonnych, o charakterze trudnym dowodowo lub z innych względów kłopotliwych dla organu.

Z uzasadnienia projektu nie wynika z jakiego źródła pochodzą informacje o wymienionych wyżej nadużyciach.

2. Przepis art. 64 K.p.a. składa się z dwóch paragrafów, które dotyczą braków formalnych podania i skutkują pozostawieniem podania bez rozpoznania.

§ 1 art. 64 K.p.a. dotyczy wyłącznie kwestii braku adresu wnoszącego podanie, natomiast § 2 dotyczy braku innych wymagań co do treści podania.

W pierwszym przypadku, niewskazanie w podaniu adresu powoduje, że nie można dokonać indywidualizacji strony, bez czego nie może być prowadzone postępowanie. W takim przypadku organ obowiązany jest podjąć czynności, w celu ustalenia adresu strony w oparciu o dane zawarte w podaniu oraz będące w jego posiadaniu dokumenty i materiały. Jeżeli w wyniku tych czynności nie ustalą adresu strony, podanie pozostawia bez rozpatrzenia.

Natomiast w sytuacji, gdy podanie zawiera oznaczenie wnoszącego podanie, nie czyni jednak zadość innym wymaganiom co do treści, organ administracji publicznej obowiązany jest wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni od doręczenia wezwania z pouczeniem, że nieusunięcie braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania. Do braków formalnych, które rodzą obowiązek organu administracji publicznej wezwania strony do usunięcia w ustawowym terminie, należą braki podania wskazane w art. 63 § 2, a to określenie żądania, podpis strony oraz jeżeli działa przez pełnomocnika, dołączenie pełnomocnictwa, a także wymagania określone w przepisach szczególnych.

Wezwanie do usunięcia braków podania jest czynnością materialno-techniczną, która musi spełniać wymogi określone w art. 54 § 1 i 2. Artykuł 64 § 2 nie stanowi podstawy do podjęcia w sprawie wezwania decyzji czy postanowienia.

W literaturze przedmiotu powszechnie przyjmuje się, że pozostawienie podania bez rozpoznania oznacza stwierdzenie przez organ administracji publicznej w drodze sporządzenia odpowiedniej adnotacji, że podanie zawiera wadę określoną w art. 64 K.p.a. oraz że wskutek tego stało się ono bezskuteczne z mocy prawa (por. B. Adamiak w: B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, wyd. C.H. Beck, Warszawa 2011, s. 310, t. 4; A. Wróbel, *Komentarz aktualizowany do art. 64 Kodeksu postępowania administracyjnego*, System Informacji Prawnej Lex 05/2012; G. Łaszczyca, *Komentarz do art. 64 Kodeksu postępowania administracyjnego*, System Informacji Prawnej Lex 05/2012).

Stanowisko takie przyjęte zostało również w orzecznictwie sądowym. I tak Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 23 stycznia 1996 r., II SA 1473/94 (ONSA 1997, nr 3, poz. 114) przyjął, że: „1. Powołanie się przez organ administracyjny na treść art. 64 § 2 KPA powinno służyć wyłącznie usunięciu braków formalnych wynikających ze ściśle określonych przepisów i nie może

zmierzać do merytorycznej oceny przedstawionego wniosku oraz jego załączników. 2. W rozumieniu procesowym »pozostawienie wniosku bez rozpoznania« następuje nie w formie decyzji ani też postanowienia». Takie też stanowisko przyjął SN w uchwale z 8 czerwca 2000 r., III ZP 11/00 (OSNP 2000, nr 19, poz. 702): „Pozostawienie bez rozpoznania na podstawie art. 64 KPA podania o wszczęcie postępowania nie wymaga wydania decyzji administracyjnej”.

Przyjęcie, że braki co do wymagań formalnych, nieusunięte, powodują bezskuteczność podania oznacza, że nie jest ono zdolne do wywołania skutku prawnego wszczęcia postępowania. Tylko żądanie strony niedotknięte brakami formalnymi jest zdolne do wywołania skutku prawnego wszczęcia postępowania w sprawie. Podstawę do wydania decyzji może stanowić przepis prawa (materialnego lub procesowego). Przepisy prawa procesowego nie przewidują wydania decyzji lub postanowienia o pozostawieniu podania bez rozpoznania.

3. Przyjęte obecnie rozwiązanie nie pozbawia strony możliwości prawnej obrony własnego interesu prawnego. W razie bowiem pozostawienia przez organ podania bez rozpoznania strona może podjąć obronę przed bezczynnością, składając zażalenie do organu wyższego stopnia (art. 37 § 1 K.p.a.), a następnie w razie nieuwzględnienia zażalenia, skargę na bezczynność do wojewódzkiego sądu administracyjnego, na podstawie art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (por. też uchwałę SN z dnia 8 czerwca 2000 r., III ZP 11/00, OSNP 2000, nr 19, poz. 702 oraz B. Adamiak, *op. cit.*, s. 311, t. 5).
4. Na marginesie zauważa się, że projekt ustawy powinien być opiniowany przez Ministra właściwego do spraw administracji.

z poważaniem
PREZES
Naczelnego Sądu Administracyjnego
prof. Roman Hauser